

Zvestovanie Pána

Napísal Michal Marhefka

Pondelok, 22 Marec 2010 06:59

Milí bratia a sestry, ako by ste sa cítili, keby za vami prišiel niekto a ponúkol vám úžasnú vec úplne zadarmo? Asi by sme boli zaskočení? Ale najskôr by sme tomu poriadne neverili a pýtali sa na všetky podmienky, ktoré by okolo tohto mohli byť, veď to už poznáme z toľkých tzv. výhier napr. Audi A8 je isto už vaše, len si stačí objednať tovar za y- peňazí. Myslím, že keby tam žiadne podmienky neboli, brali by sme to hneď.

Boh má pre nás tiež nádherné ponuky, len treba dobre poslúchať, aby sme sa naučili tieto ponuky dobre využiť a tiež sa nebáť pýtať, ak je nám niečo nejasné.

Mária dostala jedinečnú ponuku, ktorá sa v histórii nikdy viac neopakovala. Táto ponuka z nej urobila významnú ženu, ktorú si vyvolil sám Boh. Ale nik na ňu netlačil, smela sa slobodne rozhodnúť. A ani ona sa do ničoho bezhlavo nerúti, ba ani zo strachu. Pýta sa, čo a ako, aby

vedela zvážiť celú situáciu i svoju úlohu a keď dostáva jasné odpovede, v dôvere v Boha odpovedá poslušne „áno“.

Mária je pravý opak kráľa Achaza z prvého čítania, ktorý nič nechce vedieť, nechce sa ani pýtať, aby si mohol robiť po svojom a nemusel nasledovať Božiu vôľu. A k tomu to podopiera zbožnými rečičkami, že aby Boha nepokúšal. Lenže opak je pravdou, nechce sa pokúšať – dobre robiť, nechce počúvať múdre rady. A koniec si už vieme domyslieť.

Základom nášho úspešného života je poslúchať. A neviaže to len deti a mládež, ale všetkých až do staroby. Vieme, že poslušnosť vôbec nie je ľahká vec. Zdá sa, že človek si takto nemôže robiť, čo sa mu zachce. Ale zo svojej skúsenosti vidíme, že cieľom poslušnosti nie je obmedzovanie, ale dobro človeka, ktorý sa bez vlastného pričinenia môže vyhnúť negatívnym skúsenostiam, ktoré sme si už možno sami odskákali a niečomu sa tak naučili. A túto múdrosť chceme dávať ďalej.

Poslušnosť nám zároveň pomáha nájsť si svoje miesto v živote. Boh vie, kde by sme sa najviac uplatnili, teda priniesli veľa ovocia. Len treba sledovať niektoré znamenia – svoje schopnosti, známky, túžby, koničky a pod. A pritom sa veľa pýtať, najmä v modlitbe, aby sme si vedeli vyjasniť, čo od nás Boh chce.

Popritom sa treba nechať inšpirovať aj ľuďmi, ich príkladmi a radami. Sami už veľa zažili, tak nám môžu pomôcť. Nechať sa poučiť nie je známkou hlúposti, ale rozumnosti, lebo hlúpy si myslia, že už vedia všetko, a a len rozumní poznajú svoje hranice.

Možno niekedy treba prekonať hranice nejakej hanby pýtať sa. Ak nám to pomôže, treba si uvedomiť, že hanba je znakom pýchy, ktorá nechce byť porazená. A ak sa chceme niečomu naučiť, pýtanie nás nič nestojí, a odpovede nám veľa dajú.

Mladý Hans z jednej rozprávky sa rozhodol, že pôjde do vyššej školy. Opustil rodnú dedinku a šiel študovať do Hamburgu. Po roku si myslel, že nabral dosť skúseností, preto sa vrátil domov, kde ho vítali skoro ako doktora a urobili ho starostom dediny. Ako prvé rozkázal, čo sa bude kde siať, kde sadiť a pod. Nie všetkým sa to páčilo, lebo otcovia ich naučili iným postupom, ale dali na slovo doktora, ako ho začali oslovovať. Okrem jedného staršieho gazdu Thomasa, ktorý si robil po starom. Úroda vyšla, ale nie, ako by sa očakávalo, zatiaľ čo Thomas mal riadne výnosy. Nasledujúci rok rozkázal Hans vykácať les na svahu, že tam bude lepšia pôda. Lenže prišli dažde a splavili všetko z kopca. Dedina skoro začala hladovať, len u Thomasa bolo všetkého dosť. Preto Hans, obávajúc sa o svoj post, nahovoril dedinčanom, že Hans je bosorák a treba ho upáliť. Skoro by sa tak aj stalo, lenže Thomas sa nedal a začal sa obhajovať. Ale veľa to nepomohlo. No nakoniec sa ozval najstarší člen dediny, ktorého mali všetci v úcte. Doteraz bol ticho, lebo chcel, aby sa ľudia poučili zo svojej hluchoty a hlúposti a dal za pravdu Thomasovi. Z neho potom urobili starostu a Hansa vyhnaní.

Bratia a sestry, počúvajme a poslúchajme rady skúsených blížnych i Božie znamenia, ktoré nám chcú ukázať tú najlepšiu cestu. Amen.